

διακρίνη τὰς χαρακτηριστικὰς τῆς ἐργασίας τοῦ καλλιτεχνήματος.

Δύο κυρίως τρόποι ἐργασίας παρετηρήθησαν μέχρι τοῦδε ἐν ταῖς κόραις τῆς Ἀκροπόλεως, ὁ μὲν τυπικώτερος καὶ αὐστηρότερος, ἢ κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ κ. Σοφοῦλη ἂ κ α δ ἦ μ α ἰ κ ὅ ς, ὁ δὲ μάλλον ἀνειμένος καὶ οἰκειότερος πρὸς τὴν φυσικὴν ἀλήθειαν, ὅστις ἐθεωρεῖτο μέχρι τοῦδε ὡς ἔχει γνήσιον τῆς Ἀττικῆς προῖον, ἀλλ' ὡς ἐκ τῶν ἐργαστηρίων τῆς Χίου καὶ Σάμου εἰσηγμένος. Ὁ κ. Σοφοῦλης καὶ ὡς χαρακτηριστικὰ ἑκατέρου τῶν τρόπων τούτων ἀνευρίσκει ἐτέρας ιδιότητας, ἢ τὰς ὑπὸ τῶν ἄλλων παραδεγεγμένας, καὶ ἀμφοτέρους θεωρεῖ ὡς αὐτόχθονας ἀνευρίσκων τὴν ἀρχὴν ἀμφοτέρων ἐν τοῖς παναρχαίοις ἀττικοῖς γλυπτικοῖς μνημείοις, ὧν ἡ τέχνη δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἔξωθεν εἰσηγμένη.

Τίνα τελικὴν γνώμην θὰ ἐκφέρῃ περὶ τούτων ἡ ἐπιστήμη, εἶνε πρόωρον νὰ εἴπῃ τις ἀπὸ τοῦδε. Ἄλλ' ὁ ἀναγινώσκων τὸ ἔργον τοῦ κ. Σοφοῦλη πείθεται καὶ ὅτι ὅπως ἔπρεπεν ἐζήτησε τὸ ἀληθές, καὶ ὅτι οἱ ἰσχυρισμοὶ αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ ἀναιρεθῶσιν ἐκ τῶν παραχρῆμα, οὔτε ἀποδεκτοὶ γενόμενοι νὰ μὴ παραστήσωσι τὴν ἱστορίαν τῆς πρὸ τοῦ Φειδίου τέχνης ὑπὸ νέαν ὄλως ὄψιν. Ω*

Ἐκ τοῦ κατ' αὐτὰς ἐκδιδόμενου Ἡμερολογίου τοῦ Ῥωμῆροῦ, ἐλάχιστον δείγμα τοῦ ὅλου εὐχαρίστως δημοσιεύομεν τοὺς κάτωθι σατυρικοτάτους στίχους, οὓς παρεχώρησεν ὁ δημοφιλὴς ποιητὴς μετὰ φιλικῆς εὐμενείας εἰς τὴν Ἑστίαν.

Η ΤΙΜΗ

Λόγω τιμῆς σιχαίνομαι τὴν ὀχληρὰν τιμὴν,
ὡς σήμερα ἐκ μέρους τῆς δὲν εἶδα συνδρομῆν.
Μ' αὐτὴν ματαίως ἤλπισα χρυσᾷ Κολυχίδος δέρατα,
ἐπέινασα καὶ μούδωσα νὰ φάγω ξυλοκέρατα,
ἄρρώστησα κι' οὐδὲ ψυχῇ γιὰ μένα δὲν ἐρώτησε,
ἀπὸ τὴν δίψα ἄλυσασα κι' αὐτὴ γολῆ μ' ἐπότισε,
μ' ἐπλήγωσαν κ' ἐκ τῶν πληγῶν καμμίαν δὲν ἐπούλωσε,
μ' ἐγύμνωσαν καὶ μὲ τὸ φῶς τῆς Δόξης μ' ἐκουκούλωσε,
ἐσκέφθην κ' εἰς συλλογισμοὺς δὲν μ' ἔφερε κρυφίους,
ἀπέθανα καὶ μ' ἔθαψαν χωρὶς ἐπιταφίους,
ἄλωτος ἐσκουλήχιαξα 'στοῦ τάφου μου τὸ γῶμα
κι' ἐκεῖν' ἢ στρίγγλα ἢ Τιμὴ καὶ πρώτη παληοβρωμά
ἕναν παπᾶ δὲν πλήρωσε νὰ δεηθῇ νὰ λυώσω
κι' ἀπὸ σαρκὸς ἀμαρτωλῆς τὸ βᾶρος νὰ γλυτώσω.
Γοργὸς γοργὸς πουσέδραμα μετὰ πολλῶν ὁμοίων
νὰ πάρω θέσιν 'στὸ γνωστὸν τοῦ Χάρωνος πορθμειῶν,
κι' ἐκεῖνος μ' ἐξεκούμπισε μὲ τρεῖς κλωτσιαῖς 'στὰ πίσω
γιατὶ τὰ βρακαδιάτικα δὲν εἶχα νὰ μετρήσω.
'Εσίμωσα 'στὰ βράζοντα καζάνια τῆς κολάσεως,
ὅπου καθένας ψήνεται ἀμαρτωλὸς τῆς πλάσεως,
καὶ δὲν εὐρέθη διάβολος σ' αὐτὰ νὰ μὲ πετάξῃ
κι' ὁ Σατανᾶς δὲν ἔστρεψε στυγμὴν νὰ μὲ κυτᾶξῃ.
Καὶ τέλος τὴν ἐξώπορτα κτυπῶ τοῦ Παραδείσου
νὰ δῶ τοὺς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ, νὰ βρῶ τὸν ἄγγελό μου,
κι' ὁ κλειδοκράτωρ καὶ φρουρὸς μου φώναξε «χρεμίσου»

καὶ μούσπασε μὲ τὰ κλειδιά τὸ ξεροκαύκαλό μου.

Καὶ τότε πλέον μὲ βοὴν ἐδόγησα μεγάλην :

«ὦ Παντοκράτορ. Ὑψίστε, ἀνάστησέ με πάλιν,
κι' ὀρκίζομαι 'στους κυανοὺς τῶν οὐρανῶν σου θόλους
πῶς σὰν Ῥωμῆος τὸ χρέος μου κι' ἐγὼ θὰ ἐκπληρώσω,
καὶ μὲς 'στὰ μούτρα φτύσε με μ' Ἀγγέλους καὶ διαβόλους
ἂν ἕνα οἰονδήποτε Ταμειῶν δὲν σουφρώσω».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΗΣ

ΚΑΡΟΛΟΣ ΛΕΣΣΕΦ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά

Κατὰ τὴν δημοσίαν συνεδρίασιν τῆς ἐνταῦθα Γερμανικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς τὴν γενομένην τὴν 9 ἑνεστώτος Δεκεμβρίου, ὁ ἑταῖρος αὐτῆς κ. Μαξιμιλιανὸς Μάγερ ὠμίλησε περὶ τινῶν ἐν Ἐλευσίνι εὐρεθέντων ἀγαλμάτων ῥωμαϊκῶν χρόνων, ὧν ἡ τεχνικὴ κατασκευὴ δεικνύει ὅτι ἀνήκον εἰς τὸ ἀέτωμα τινὸς τῶν κατὰ τοὺς χρόνους αὐτοῦ ἀνεγερθέντων κτιρίων. Τινὰ ἐκ τῶν ἀγαλμάτων τούτων ἀπεδείχθησαν ἤδη πρὸ ἱκανοῦ χρόνου ὡς ἀπομίμησις ἐν μικρῇ μεγέθει τῶν ἀετωμάτων τοῦ Παρθενῶνος, ἕτερα δὲ ὁ κ. Μάγερ ἀνεγνώρισεν ὡς ἀνήκοντα εἰς ἀέτωμα, ἐν ᾧ παρίστατο ἡ ἀρχαγὴ τῆς Περσεφόνης ὑπὸ τοῦ Πλούτωνος, κατ' ἀπομίμησιν παλαιότερου τινὸς ἔργου πιθανῶς. Ἐπειδὴ δὲ πολλὰ ἐκ τῶν ἀγαλμάτων τοῦ συμπλέγματος ἐλλείπουσιν, ὁ κ. Μάγερ προσεπάθησεν ἐξ ἐτέρων ὁμοίων παραστάσεων ἐπὶ ἀγγείων νὰ ὀρίσῃ τὰ παριστάμενα πρόσωπα καὶ τὴν πιθανὴν θέσιν αὐτῶν ἐν τῷ ἀέτωματι. Μετ' αὐτὸν ὁ προεδρεύων τῆς συνεδρίασεως διευθυντὴς τῆς σχολῆς κ. Δαίρπεφελδ διέλαβε διὰ βραχείων περὶ τῶν κατὰ τὴν ὑπ' αὐτὸν διευθυνομένην παρὰ τὴν Πύυκα ἀνασκαφῆν γενομένων ἀνακαλύψεων